

Jelgava

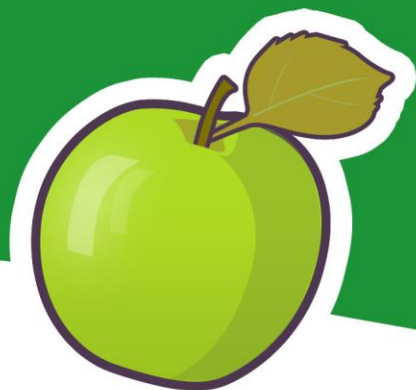
JELGAVAS
PILSĒTAS
BIBLIOTĒKA

IEPAZĪSTAM SAVĒJOS

“Viss notiek tā, kā jānotiek!”

Saruna ar Lasītāju apkalpošanas nodaļas
vecāko bibliotekāri **Guntu Savicku.**

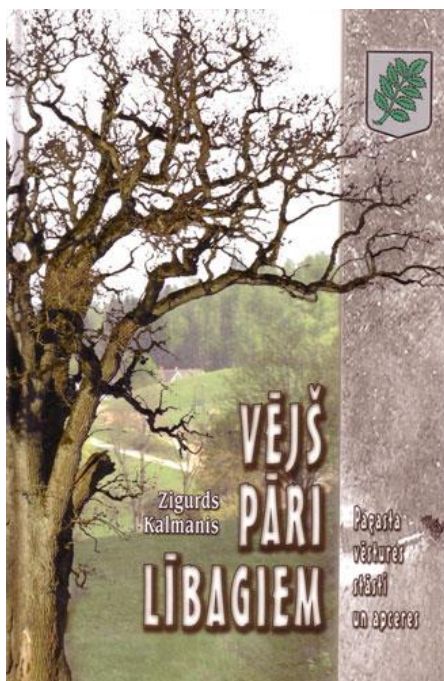
Kā tu kļuvi par bibliotekāri?

Es jau no bērnības zināju, ka strādāšu bibliotēkā, jo mīlestība pret grāmatām man piemīt jau no mazām dienām. Lielais lasītājs mūsu ģimenē bija tētis, daudz lasīja arī vecmāmiņa. Bērniem diezgan daudz tika pirktas grāmatas. Tante no Rīgas brauca ciemos un vienmēr veda līdzī bērnu grāmatas. Atceros, mājās bija kāds poļu fotoalbums par dabu. Bērni to drīkstēja skatīties tikai pēc tam, kad bija nomazgātas rokas un atrādītas, ka tās ir tīras.

Tādēļ pēc astotās klases aizgāju mācīties uz Rīgas kultūras un izglītības darbinieku tehnikumu, kur gatavoja bibliotekārus. Tas bija pēdējais gads, kad tur uzņēma ar pamatskolas izglītību.

Vai bibliotēka ir tava pirmā darbavieta? (Pastāsti par savu profesionālo pieredzi citā jomā, ja tāda ir.)

Mana pirmā darbavieta ir Talsu rajona Lībagu pagasta Dižstendes bibliotēka. Tikko biju beigusi tehnikumu, kad tā tika nodibināta. Starp citu, mana stāšanās darbā ir dokumentēta grāmatā „Vējš pāri Lībagiem” : „Visu beletristikas un populārās literatūras fondu pārņēma jaunizveidotā Lībagu pagasta Dižstendes bibliotēka, kur par pirmo bibliotekāri kļuva Gunta Purviņa, vēlāk bibliotēku vadīja Olafs Liepiņš un Mārīte Tīrumniece.” Gunta Purviņa vēlāk kļuva par Savicku, kā jau tas dzīvē notiek.

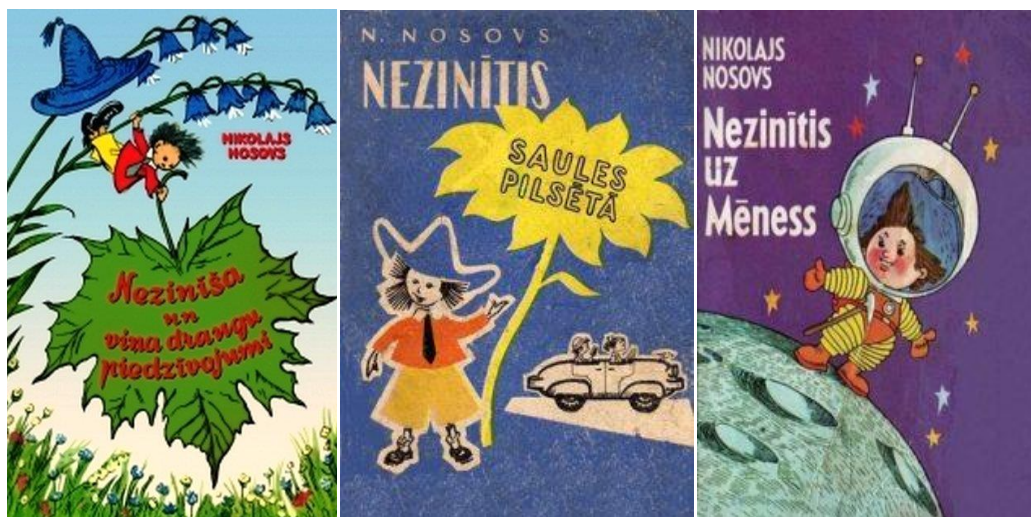

Zīgurda Kalmana grāmatā „Vējš pāri Lībagiem” minēta Guntas pirmā darbavieta (422. lpp.)

Esmu pastrādājusi arī citur – par sekretāri mašīnrakstītāju, tinusi spolītes audējām un 3 gadus nostrādāju par dzelzceļa stacijas dežuranti nelielā stacijā Spārē. Tomēr atgriezies bibliotēkā uz palikšanu.

Tavas dzīves (bērnības) pirmā bibliotēka?

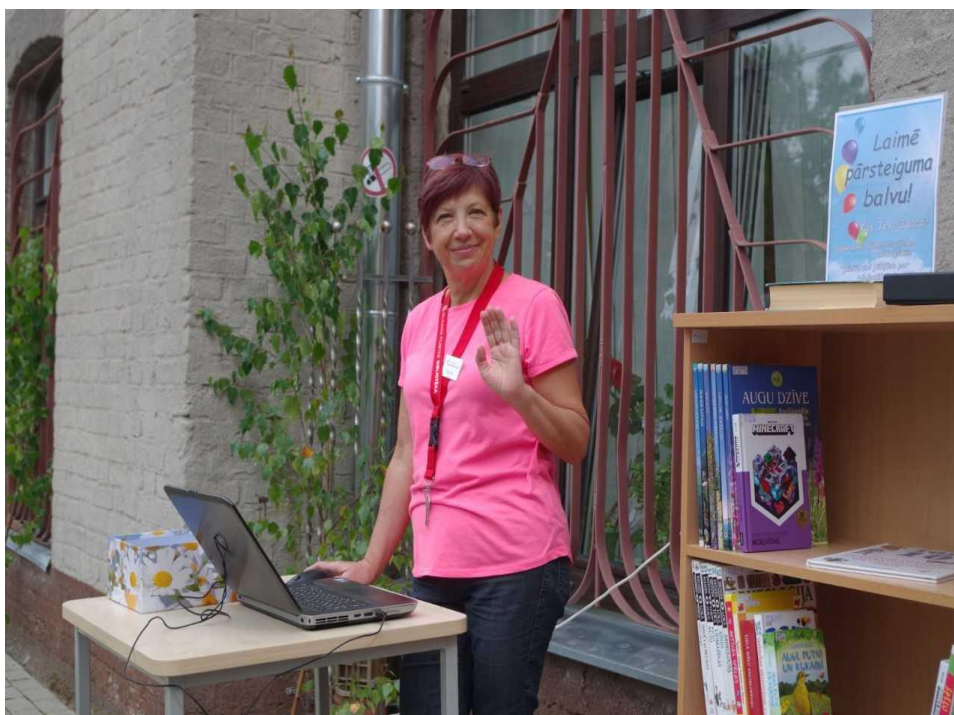
Mana pirmā iepazīšanās ar bibliotēku notika pirmajā klasē, kad pēc stundām pagriezos nevis uz māju pusi, bet kopā ar draudzeni devos pretējā virzienā – uz bibliotēku, kas atradās Lībagu tautas namā, man tur ļoti patika. Labi atceros pirmo grāmatu, ko paņēmu no bibliotēkas – “Vectētiņš Ambrozijš un bise”. Vēl no pirmajām lasītajām atmiņā dzīvas grāmatas par Nezinīti, tās lasīju trīs vai pat četras reizes.

Nikolaja Nosova triloģiju par Nezinīti Gunta bērnībā pārlasījusi 3 vai 4 reizes.

Kādi ir tavi ikdienas pienākumi un kas tev visvairāk patīk tavā darbā?

Pienākumi laika gaitā ļoti mainījušies. Kad sāku strādāt, galvenais uzdevums bija lasītāju apkalpošana, darbs ar fondu, dāvinājumu izvērtēšana, atgādinājumu sūtīšana lasītājiem. Tagad bibliotekāra ikdienas darbi stipri dažādojušies un paplašinājušies. Pievienojušās dažādas aktivitātes ar lasītājiem - gan pieaugušajiem, gan bērniem. Interesanta ir piedalīšanās bibliotēkas rīkotajos pasākumos. Man patīk Muzeju nakts pasākumi, ģimenes dienas bibliotēkā, Lasītāju klubiņa tikšanās. Daudz darbošanās sanāk ar bērniem – esam organizējušas Pūcīšu skolu, Muminu lasījumu, mūsu nodaļas kolēģes aktīvi piedalījušās pilsētas mēroga pasākumos, piemēram, Mehatronā un Piena paku laivu regatē.

Guntai patīk darboties dažādos bibliotēkas pasākumos gan ar pieaugušajiem, gan bērniem.

Muminu lasījums.

Gunta kopā ar kolēģi Daci gatavojas peldējumam bibliolaivā.

Kas neparit vai sagādā grūtības?

Skumji kļūst, ja lasītājs nāk ar pretenzijām jau pār sliekšni – kas jums tā par bibliotēku, te nekā nav, kāpēc neesat iepirkuši šo un to, un vēl kaut ko, piemēram, skolēnu darba lapas. Bet tādi gadījumi ir ļoti reti un pēc mierīgas sarunas ar apmeklētāju izrādās, ka bibliotēka tomēr nav tik slikta, ka vajadzīgo tomēr var atrast un sameklēt.

Kādi ir lielākie izaicinājumi, ar kuriem tev līdz šim nācies sastapties darbā?

Laikam pirmais lielākais izaicinājums bija tad, kad no formulāriem pārgājām uz datorizētu lasītāju apkalpošanu, toreiz bija satraukums, likās, kā nu tagad būs, kā tiks galā, bet izrādījās, ka nemaz nav tik briesmīgi, viss tā raiti sakārtojās un nebija nemaz tik traki. Vēl pie izaicinājumiem var pieminēt darbu remonta apstākļos – plaukti ietīti, visur putekļi, neko nevar atrast, bet lasītāji jāapkalpo, taču arī tas jau sen aiz muguras.

Kas tev darbā sagādā gandarījumu?

Labi padarīts darbs, apmierināti lasītāji. Vislielāko gandarījumu sagādā tas, ka apmeklētājs no bibliotēkas aiziet apmierināts un priecīgs.

Kāda ir lielākā atzinība, kādu tu esi saņēmusi par savu darbu?

Esmu bijusi izvirzīta nominācijai „Gada bibliotekārs Zemgalē 2017.gadā.”

Gunta saņēmusi Atzinības rakstu kā nominante konkursā „Gada bibliotekārs Zemgalē 2017” un uzvarētāja bibliotēkas darbinieku fotokonkursā 2019.gadā.

Ar ko tu patiesi lepojies un ko vēl gribētu izdarīt?

Lepojos ar to, ka strādāju labā kolektīvā, es lepojos ar savu Jelgavas Pilsētas bibliotēku! Gribu turpināt darbu tā, lai prieks pašai un citiem.

Kādam pēc tavām domām jābūt labam bibliotekāram? Zināšanas, prasmes, iemaņas, kas visvairāk noder šajā darbā?

Lasītāju apkalpošanā galvenais ir darbs ar cilvēkiem. Tāpēc labam bibliotekāram jābūt komunikablam, atsaucīgam. Ļoti svarīga ir vēlme palīdzēt. Bet, lai palīdzētu, jābūt zinošam. Literatūra jāpārzina, jālasa arī pašam. Jo, kā gan vari ieteikt, ko lasīt otram, ja pašam nav priekšstata un intereses par grāmatām. Protams, jāpazīst savas bibliotēkas krājums.

Par ko tu varētu (gribētu) strādāt, ja nebūtu iespējams būt bibliotekārei?

Nezinu, man liekas, ka es varētu daudz kur strādāt, droši zinu tikai to, ka nekad negribētu strādāt valdībā un skolā.

Bibliotēka mūsdienās, ko tu pastāstītu nezinātājam? Kā tu domā, kāda bibliotēka būs pēc 10 – 20 gadiem?

Bibliotēka ir tik strauji mainījusies un gājusi laikiem līdzī tā, ka cilvēks, kurš nav bijis bibliotēkā pēdējo 10 gadu laikā, ir patiešām izbrīnīts par visām iespējām. Man pēdējā laikā ir bijuši vairāki apmeklētāji, kuri nav bijuši bibliotēkā kopš skolas beigšanas. Kad tādām cilvēkam noliec priekšā 3td bibliotēkas un piekļuves iespējas datubāzēm un elektroniskajam katalogam, tad ir – „ooo kas par iespējām”! Pēc 10 – 20 gadiem, ceru, ka būsīm vēl vairāk attīstīti un varēsīm konkurēt pasaules līmenī.

Ko tu ieteiktu jauniešiem, kas vēlas kļūt par bibliotekāru?

Droši uz priekšu!

Grāmata, kuru tu iesaki izlasīt citiem? Vai ir kāda grāmata, kuru pēc tavām domām noteikti vajadzētu izlasīt gandrīz vai katram?

Man ļoti patika lietuviešu rakstnieces K.Sabaļauskaite "Silva rerum", to noteikti varu ieteikt lasīt. Vēl no nesenā pagātnē lasītām grāmatām varētu minēt P. Sanajeva „Apglabājiet mani aiz grīdlīstes.” Bet patiesībā es varētu te nosaukt ļoti garu sarakstu, ka visam nepietiktu vietas. Mani neinteresē tās grāmatas, ko saucam par lubenēm, parasti nelasu „Kontinenta” izdevumus. Man patīk romāni, kas atstāj „pēcgaršu”, kas liek padomāt, patīk ģimenes sāgas, tikai ne salkanās. Neesmu fantastikas cienītāja, bet kādreiz palasu. Piemēram, patīkami pārsteidza „Puķes Aldžernonam”, izrādījās ļoti laba zinātniskā fantastika. Ne visai interesē detektīvi, tikai psiholoģiskie.

Gunta iesaka izlasīt K. Sabaļauskaite grāmatu „Silva rerum”, P.Sanajeva „Apglabājiet mani aiz grīdlīstes”, D.Kīza „Puķes Aldžernonam”.

Kādas ir tavas aizraušanās brīvajiem brīžiem?

Man ļoti patīk ceļot. Pirms pandēmijas es katru gadu centos kaut kur aizbraukt. Tagad, ja netieku nekur tālāk, tad braucu pa Latviju. Protams, lasu grāmatas, adu savai ģimenei siltas zeķes. Vēl man patīk vakara pastaigas, labprāt dodos ārā, pat tumšā vakarā. Ja nav kompānijas, varu staigāt viena. Īsta aizraušanās man ir sēņošana, kā jau kārtīgam latvietim piedien! Mežs – tā man ir īsta relaksācija. Brīvdienās kaut kur izbraukt pie dabas – organiska nepieciešamība.

Ļoti labprāt darbojos dārzā. Zemes platība man nav liela, tāpēc man nav sakņu dārza, galvenokārt audzēju puķes. Tur es varu izpausties, man patīk visu laiku kaut ko mainīt, eksperimentēt. Man ir 27 šķirnes rožu, 4 peoniju šķirnes.

Vai tev patīk gatavot un ko tu liktu galdā, ja tev būtu jāpagatavo ideālas vakariņas?

Vairāk gatavoju pēc izjūtām nevis pēc receptēm. Ģimene nesūdzas. Ideālās vakariņas – tās varētu būt kabaču pankūkas ar sieru.

Tavas dzīves svarīgākās vērtības?

Vissvarīgākais man ir ģimene, saknes un turpinājums! Tas, ka bērni ir izauguši par labiem cilvēkiem. Latvija, daba, darbs, tīra sirdsapziņa, tās ir manas vērtības.

Cilvēks, kurš atstājis uz tevi paliekošu iespaidu? (ja tāds ir, profesijā, dzīvē, jebkādā jomā)

Profesijā – Taiga Apše, Lībagu bibliotēkas bibliotekāre, kas man, vēl skolniecei esot, uzticēja gan lasītāju apkalpošanu, gan kataloga kārtošanu, gan inventarizāciju veikšanu. Dzīvē – vecmāmiņa, kura prata tikt ar visu galā.

Kas tevi iedvesmo, kas palīdz dzīvot, kur tu gūsti jaudu darīt un aizrauties?

Ja jūtu, ka nedēļa par garu vai nogurums tuvojas, tad noteikti izplānoju kaut vai nelielu maršrutiņu pa dabas takām.

Tavs veselīgākais paradums?

Nu jau trīs gadus pieturos pie veselīgas ēšanas principiem.

Vai tev ir sava dzīves mantra?

Viss notiek tā, kā jānotiek!

Ko novēlētu citiem bibliotekāriem?

Lai daudz lasītāju, lai atbalsts apkārtējā sabiedrībā, lai prieks strādāt un prasme atrast arvien jaunas, radošas idejas, lai labas gāmatas un konkurētspējīgs atalgojums!

Brīvais mikrofons ” – iespēja pateikt jebko, pievērst uzmanību kādai aktualitātei, pateikt kādam paldies, kaut ko novēlēt ... utt.

Dzīve ir skaista, izbaudiet to!

Ar Guntu sarunājās Komplektēšanas un apstrādes nodaļas vecākā bibliotekāre Anita Vecele.